

Minciuna ecumenismului

Prima datorie a oricărui creștin ortodox este să-și apere credința în mod public și să fie pregătit să accepte amenințările, persecuția, ridicolul, disprețul și așa mai departe. El trebuie să fie deosebit de sensibil la ecumenism, care subminează singura credință corectă în Dumnezeu unic, adevărat. Învățatul călugăr aghiorit, Theoklitos Dionisiatul, a folosit multe exemple pentru a dezvălui cât de devastator este ecumenismul pentru ortodoxie. Din păcate, panerezia ecumenismului este încurajată și propovăduită de Patriarhia Ecumenica, în speranța că va deveni barca noastră de salvare din această eră critică și extrem de periculoasă. În mod clar, aceasta constituie o amăgire, pe care mulți clerici și teologi nu sunt în stare să o abandoneze.

Ecumenismul este un cocktail de diverse credințe religioase și filozofii excentrice. Este un sincretism inacceptabil. Totul se potrivește în ea – adevăr și minciuna, ortodoxia și erezia. Ecumenismul seamănă cu un acoperiș care se prăbușește, sub care există tot ce poate gândi omenirea. Este o minciună cel mai greu de deslușit, dar totuși o minciună atrăgătoare, care pune la încercare conștiința, determinarea și credința cuiva. Este un „nimic” fermecător, care capătă un „ipostas” existențial în sufletul celor care nu au experimentat plinătatea Ortodoxiei și care nu și-au găsit „odihna sufletelor” (studii ortodoxe, 1974, pg. 102).)

Ecumenismul nu este [doar] o mișcare care este promovată întâmplător de anumiți „indivizi proști cu ambiție”. Are un scop clar, global, la care, dacă este luat în considerare, este șocant. Construcția sa este demonică, pentru că „pretinde că nu există adevăr în nimic. Cu compoziția sa de mozaic, promite să rezolve toate problemele omenirii. Ea cuprinde mijloacele unei noi viziuni asupra vieții. Ecumenismul este fără Dumnezeu în propriul său politeism. Este grosolan în acceptarea tuturor celor nerușinați de sub acoperișul său. Vede peste tot fragmente de adevăr – fragmente de oglindă spartă – pe care aspiră să le unească. Nu acceptă un Dumnezeu personal și refuză să accepte doctrine autentice, inspirate divin. Nu crede în niciun Adevăr revelat. [Conform Ecumenismului] nu există un singur Adevăr absolut, ci mai degrabă multe [adevăruri] imperfecte.”

[Reamintim că la 15 iulie 2021, Arhiepiscopul Elpidophoros, reprezentant al Patriarhului Constantinopolului, a declarat că toate religiile sunt egale, iar una nu trebuie pusă deasupra celeilalte. Potrivit lui, „toate religiile sunt miriade de căi care duc la un singur Dumnezeu”. (UJO News, Uniunea Jurnaliștilor Ortodocși, 19 iulie 2021)]

Mai mult, ecumenismul nu supără pe nimeni; nu recunoaște existența unor patrii sau religii. [În opinia sa] există doar un zeu ambiguu. Scopul său este o religie universală. Cu alte cuvinte, „lăsați oamenii să-și aibă zeii lor, chiar dacă aceștia

sunt păgâni și ei se închină la idoli”, cu condiția să nu existe fanatisme, pentru ca pacea mondială să prevaleze, iar cei vinovați de nenorocirile lumii, să poată juca fără restricții în câmpul lor de activitate, netulburați, pentru a profita de națiuni și a le menține sub prigoană și în dependență totală.

Prin urmare, în fața acestui mare pericol - pan-erezia ecumenismului - sunt necesare o stare permanentă de trezvie și o mentalitate plină de curaj , precum și un strigăt puternic și energic, dominat de o rezistență furtunoasă [la principiile sale].

Părintele Protopop Dionysios Tatsis

Traducere și adaptare:

The Lie of Ecumenism - Orthodox Reflections